

Seuraavat päivät menevät sumussa. En osaa ajatella mitään muuta kuin Jackia. Hän kuitenkin auttoi mua. Annie kutsui minut bileisiin, lähden sinne. Kävelen hämärässä kohti kotoa. Annie oli lähtenyt Viljamille "juttelemaan" vaikka kyllä mä tiesin mitä ne siellä tekee. Eikä se oo juttelemista. Yht'äkkiä auto pysähtyy kohdalleni. Sieltä kurkkaa mies. - Haluuskä kyydin? Hän kysyy. En todellakaan ajattele vaan nyökkään ja hyppään kyytiin. Hän lukitsee ovet, ja ajaa. En näe mihin hän ajaa sillä ikkunat ovat tummenetut. Hän avaa oven. - Ulos sieltä, hän tiuskaisee. Nousen varovasti ja huomaan että olemme aivan jossain muualla kuin kotonani. Mies lähtee retuuttamaan minua sisään ja lukitsee minut sinne. - Apuaa! Kiljun. Kuulen hänen askeleensa loittonevan. Kaivan laukkuani jota mies ei tajunnut ottaa ja soitan Jackille. - Jack!! Auta mua! Joku hullu tyyppi lukitti mut johonkin! Huudan puhelimeeni. Kuulen juoksuaskeleita ja mies ottaa kännykkäni ja lyö minua. - Vitun ämmä! Hän huutaa. Itken vuolaasti, ja käperryn nurkkaan. Yht'äkkiä herään hiestä märkänä. Silmistäni valuu kyyneleitä. Enempiä ajattelematta soitan Jackille. - Jack, kuiskaan puhelimeen. - Mä rakastan sua, kuiskaan ja suljen puhelimen. Vaivun uneen. Seuraavana iltana Annie soittaa. - Moi Shamanta! Arvaa mitä, hän hihkuu puhelimeen. - No, sanon väsyneesti. - Mä seurustelen Viljamin kans! Hän kiljuu. - Mahtavaa, sanon tylymmmin kuin aijoin. - Kiitti vaan tuestas, Annie tokaisee puhelimeen ja lyö luurin korvaan. Yht'äkkiä kivi kopsahtaa ikkunaan. Jack seisoo ikkunan alla. Hymyilen ja avaan ikkunan. Hän kiipeää ikkunasta ja suutelemme. Tuohon suudelmaan sisältyy kaikki tunteeni häntä kohtaan. Viha, suru ja rakkaus. Voi kuinka olen häntä ikävöinytkään. Vaatteet vähenevät ja lopuksi nukahdan hänen rinnalleen. Aamulla herään ja huomaan olevani yksin. Kävelen työpöydälleni jossa on kirje. " Shamanta. Sä oot upea ja kaunis nainen jolla on elämä edessä. Älä anna mun pilata sitä toilailuillani. Mä lähden enkä palaa. Mä toivon, ettet oo vihanen. Mun sydämeni murtuu kun joudun tekemään näin. Rakkaudella: Jack " Kyyneleet tahrivat musteen ja saavat kaiken sumenemaan. Hän ei tule takaisin. Mutta mä muistan hänet. Mä muistan kaikki jotka menee pois. ***** Hiieei! Täs olis mun eka novellisarja :D. En tiä ny et olik täl ees lukijoita, mutta tätä oli hauska kirjottaa. Kiitokset lukijoille!